

[Helge Sander]

Vi skal sikre, at der er flest mulige, der får en kulturoplevelse. Som eksempel vil jeg gerne nævne det, der har været diskuteret på det seneste: de mange rigdomme, vi har i kunstmuseernes gemmer, f.eks. på Statens Museum for Kunst. En del er udlånt til forskellige statsinstitutioner. Det ser vi meget gerne udbygget. Vi er også meget, meget store tilhængere af den tanke, at man måske kunne udleje nogle af disse kunstværker for en kort periode til firmaer. Vi har set et eksempel i Århus, hvor man har lavet et forslag, der går ud på, at man betaler en procentdel af de enkelte maleriers værdi. Tanken er i hvert fald spændende, og den er os absolut ikke fjern.

I det hele taget synes jeg, vi må glæde os over, at kulturen blomstrer i så rigt mål rundt omkring. Senest oplevede jeg Forårsudstillingen her i påsken på Charlottenborg, hvor jeg glædede mig over de omkring 300 emner af varierende kvalitet, synes jeg nok, der er udstillet. Men det, der måske var mest påfaldende for mig, var at læse i kataloget, at der i år til Forårsudstillingen er indsendt ikke færre end 5.500 forskellige arbejder. Det er da udtryk for, at der virkelig foregår noget rundt omkring i de kulturelle miljøer, nogle forskellige tiltag, som for nogles vedkommende er gode, for andres knap så gode, men i hvert fald en kreativitet, som jeg mener det er meget væsentligt at vi underbygger.

Vi kunne nævne en lang række ting, som vi måske ikke så ofte tænker på i det daglige. Undervisningsdelen har kulturministeren beskrevet meget indgående i redegørelsen. Hjemmets betydning skal vi nok heller ikke underkende og mediernes kulturelle indflydelse absolut heller ikke. Heri er jeg enig med fru Ingerlise Koefoed, også uanset hvor det er placeret i de ministerielle kontorer. Netop medierne har mere end noget andet i de seneste år været med til at præge den kulturelle debat, fordi påvirkningen igennem disse medier er så stor. Det kan vi ikke komme uden om. Derfor er floskelen om hjemmet som det kulturbærende måske mere rigtig i dag end nogen sinde. Selv om vi tager ud til mangfoldige oplevelser, har vi gennem radio og tv fået langt, langt flere påvirkninger, end det var tilfældet for år tilbage.

I det hele taget må man sige, når vi taler om undervisningsdelen og den undervisende del af kulturen, at Christen Kold havde ret, da han sagde, at vi skal oplyse, og vi skal oplyse.

Det får mig til at sige, at vores liv kan jeg groft set opdele i to dele, nemlig arbejdslivet og det, der hedder fritidslivet, for mig gerne kaldt kulturlivet. Det er med hensyn til denne fritidsdel, denne kulturelle del af vores hverdag, vi skal sørge for – og det er hver eneste dag – at det enkelte menneske får en oplevelse, får lejlighed til at bruge sine kreative evner, får det enkelte menneske engageret, således at man er bedre rustet til de opgaver, der ligger i den anden del af livet, nemlig arbejdslivet.

I det hele taget må vi sige, at kulturen er med til at give livskvalitet. Det kan være på mange forskellige niveauer, men vore behov er også vidt forskellige. Det gælder i hvert fald de unge, som er beskrevet i redegørelsen, men i allerhøjeste grad også de ældre.

Fra Venstres side vil vi meget gerne være med til at tænke nogle af de nye tanker, som er blevet efterlyst. Vi har flere gange givet udtryk for, at der ligger nogle gode ting i bloktilskud. Brugerbetaling har vi diskuteret ivrigt på det seneste. Hele dette engagement, som ligger i lokalsamfundene omkring kunstforeninger, omkring teaterforeninger, skulle vi måske udbygge i endnu større udstrækning. Det gælder f.eks. vore biblioteker. Hvorfor ikke lade den lokale befolkning i højere grad stå bag bibliotekerne også økonomisk, således at man havde en biblioteksforening, som var med til at styre dette lokale kulturelle udbud?

I det hele taget tror jeg, det er meget vigtigt, at vi vægter det lokale og det centrale; f.eks. inden for museumsområdet mener jeg i og for sig at begge dele er lige vigtige, for hvis vi ikke har de små lokale kulturelle tiltag, tror jeg ikke, at de store museer siger os det samme.

Vi vil gerne give tilslutning til kulturministerens kulturfond. Den er beskrevet meget nøje og kommenteret i de seneste dage, og jeg vil derfor kun benytte anledningen til at sige, at vi her har en mulighed for at gøre nogle af de ting, som der er interesse for ude omkring.

Det er her blevet sagt, at vi ikke tager stilling til tingene. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg også vil være meget ked af at skulle tage stilling til præcis, hvad det er, vi skal gøre inden for de enkelte kulturområder. Jeg vil meget gerne være med til at skabe rammen, og det, der er inden for rammen, må vi i videst muligt omfang lægge ud, men vi kan selvfølgelig ikke se bort fra, at vi har et økonomisk ansvar for de midler, som vi